

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09-11-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Kwaśniewska

Protokolant st. sekr. sąd. Karina Drytkiewicz

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu K. R.

po rozpoznaniu w dniach 5.10.2016 r., 9.11.2016 roku

sprawy **H. B. (1)**, syna Ł. i H. zd. F., ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 kwietnia 2016 roku w miejscowości B., znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. I-1,08 mg/l, II-1,25 mg/l, III- 1,13 mg/l, IV-0,80 mg/l, V-1,11 mg/l, VI-1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) w strefie ruchu lądowego

tj. o przestępstwo określone w art. 178a§1 kk

1 oskarżonego **H. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przyjmując, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. przestępstwa z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art.178a§1 kk wymierza oskarżonemu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawkiiennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

2 na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,

3 na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych ;

4 na podstawie art. 63§4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 kwietnia 2016r.

5 zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2016 około godziny 10.00 oskarżony H. B. (1) pojechał swoim samochodem marki A. o nr rej. (...) nad rzekę P. na ryby. Wieczorem poprzedniego dnia oskarżony wypił litr piwa. Podczas wędkowania między godziną 11.00 a 14.00 oskarżony wypił sam około 300 ml alkoholu. Około godziny 14.00 postanowił wrócić do domu. Oskarżony H. B. (1) jechał swoim samochodem drogą wzdłuż rzeki P., która wykorzystywana jest przez mieszkańców jako droga dojazdowa do pól. W pewnym momencie oskarżony wjechał samochodem do rzeki. Na pomoc oskarżonemu, który nie potrafił wydostać się z pojazdu ruszył sąsiad K. N. i jego syn, którzy ciągnikiem wyciągnęli pojazd z rzeki. Na miejsce przybyła także straż pożarna, pogotowie ratunkowe oraz policja.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego H. B. (1) k. 16-17, 86-86v, 87v,88,88v. 90v ; zeznania świadków K. N. k. 87-87v-88; M. P. k. 88-88v)

Funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w K. zbadali trzeźwość oskarżonego przy użyciu urządzenia A. I.. Przeprowadzono dwa badania: o godz. 14.46 z wynikiem 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz o godz. 14.58 z wynikiem 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. U oskarżonego przeprowadzono także badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 15.42 z wynikiem 0,80 mg/l i o godzinie 16.12 z wynikiem 1,11 mg/l.

(dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2-4; postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k. 23)

D. biegnąca wzdłuż rzeki P. na terenie gminy B. jest drogą gminną, ogólnodostępną, służącą jako dojazd do pól. Ruch odbywa się na tej drodze ze zmiennym natężeniem, największym w okresie od wczesnej wiosny do późnej jesieni. D. posiada wyraźne koleiny, nie jest oznaczona znakami drogowymi, posiada dostęp do drogi głównej.

(dowód : pismo Urzędu Gminy B. z mapą k. 39-41, 76; mapka k. 32; materiał fotograficzny k. 43-44, 78-82,84; wydruk mapy k. 83; zeznania świadków K. N. k. 87-87v-88; M. P. k. 88-88v)

Oskarżony H. B. (1) ma 57 lat. Z zawodu jest ślusarzem. Oskarżony pracuje i uzyskuje dochód w wysokości ok. 1400-1500 złotych miesięcznie. Jest rozwiedziony, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony nie był karany.

(dowody: karta karna k. 20-21; odpisy wyroków k. 22,23,).

Oskarżony H. B. (1) przed Sądem nie przyznał się do popełniania zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Nie podtrzymał treści odczytanych mu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym stwierdzając, że składając je był pod presją policji. Na rozprawie złożył nowe wyjaśnienia, odmienne od poprzednich, podkreślając iż alkohol spożył w związku z przypadkowym spotkaniem dawno nie widzianego kuzyna, nie zamierzał tego dnia prowadzić samochodu, przemieszczał się jedynie w inne miejsce nad rzeką, będąc przy tym przekonany, że porusza się prywatnymi polami, a nie drogą.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego H. B. na rozprawie. Pozostają one w sprzeczności z treścią spontanicznych wyjaśnień złożonych przez niego po przedstawieniu mu zarzutu, a podana przez oskarżonego przyczyna zmiany treści wyjaśnień jest w ocenie Sądu nieprzekonywująca i nielogiczna. Oskarżony w pierwszych wyjaśnieniach, które jako wiarygodne stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, składanych w krótkim odstępie czasowym od zdarzenia, w sposób szczegółowy i rzeczowy opisał zarówno okoliczności zdarzeń w dniu 17.04.2016 jak i odniósł się do faktów poprzedzających ten dzień. Wyjaśnienia te są jasne w treści i konkretne, a z treści protokołu nie wynika, by oskarżony zgłaszał do nich jakiegokolwiek uwagi. Dodatkowo oskarżony H. B. wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze, co tym bardziej nie pozwala na stwierdzenie, by działał pod jakąkolwiek presją. Pomimo zmiany stanowiska w sprawie, po zmianie zarzutu w dniu 29.06.2016 roku, oskarżony nie odniósł się do ich treści i nie wskazywał na jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby podważyć dobrowolność ich złożenia. Wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego na rozprawie Sąd w znacznej ich części nie dał wiary uznając, iż ich treść stanowi realizację przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Złożone przez oskarżonego wyjaśnienia odnoszące się do nie planowanego spożycia alkoholu w tym dniu, przemieszczania pojazdu na niewielką odległość i braku świadomości poruszania się po drodze publicznej mają na celu umniejszenie winy oskarżonego i wykazanie, iż jego działanie było jedynie wynikiem przypadku.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż nie wiedział jakiego rodzaju drogą się poruszał. Oskarżony jest mieszkańcem miejscowości A., bez wątpienia nie po raz pierwszy znalazł się na rybach w tym miejscu, zna zwyczajnie okolicznych właścicieli pól. Stąd w ocenie Sądu nie sposób uznać, iż był przekonany, że porusza się po polach sąsiadów D. wzdłuż rzeki, którą poruszał się oskarżony jest, wbrew jego twierdzeniom, wyodrębniona. Posiadała w chwili zdarzenia (jak wynika z załączonych przez oskarżonego zdjęć) koleiny, choć bez wątpienia była obrośnięta trawą. D.

ta nie jest oznaczona znakami drogowymi i nie jest przeznaczona do przemieszczania się mieszkaniom na trasie B. - G., ale nie ulega wątpliwości (co potwierdzają w swoich rzeczowych i uzupełniających się, choć nie identycznych zeznaniach świadkowie K. N. i M. P.) służy mieszkańcom jako droga lokalna i dojazd do pól. Zeznania wskazanych świadków były jasne w treści i zostały ocenione jako wiarygodne w pełni.

Na rozprawie w dniu 5 października 2016 roku Sąd oddalił wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. W., M. D., D. D. (2) oraz H. K. na okoliczność, czy na drodze, którą poruszał się oskarżony odbywa się ruch publiczny, uznając, iż dowód ten nie będzie przydatny do stwierdzenia danej okoliczności. Kwestia uznania, czy na drodze odbywa się ruch publiczny, a co za tym idzie określenia z jakiego rodzaju drogą mamy do czynienia nie może wynikać z subiektywnych ocen świadków. W sprawie przedstawione zostały dokumenty, z których jasno wynika rodzaj i przeznaczenie tej drogi, która nie jest określana jako droga publiczna, a lokalna.

Sąd oddalił także wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego o przeprowadzenie wizji lokalnej w miejscu zdarzenia, celem ustalenia charakteru tej drogi oraz stwierdzenia, czy oskarżony mógł mieć świadomość, iż porusza się po drodze publicznej. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż celowość przeprowadzania tego rodzaju czynności dowodowej ma sens jedynie w warunkach najbardziej zbliżonych do tych z chwili zdarzenia. Zdarzenie miało miejsce wiosną, zatem jedynie ta pora roku mogłaby pozwolić na stworzenie zbliżonych warunków, w przeciwnym razie taka wizja lokalna skończyłaby się niepowodzeniem. Stąd stwierdzenie Sądu o nieprzydatności przeprowadzenia tego rodzaju dowodu w obecnych warunkach atmosferycznych. Po uzupełnieniu przez obrońcę wniosku o przeprowadzenie wizji w dniu 17 kwietnia 2016 roku na te sama okoliczności, Sąd po uzupełniającym przesłuchaniu oskarżonego oddalił ten wniosek dowodowy. Przedłożone przez oskarżonego fotografie obrazują miejsce zdarzenia z z daty 17.04.2016 roku co potwierdził oskarżony, zatem cel przeprowadzenia wizji lokalnej został osiągnięty, a ustalenia dotyczące stanu drogi zostały udowodnione zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie tego dowodu na okoliczność ustalenia stanu świadomości oskarżonego, co do tego, jaką drogą się porusza. Świadomość oskarżonego jest kwestią indywidualną i subiektywną, która oceniana może być jedynie w odniesieniu do obiektywnych dowodów, a zatem przeprowadzenie takiej wizji nie będzie przydatne dla stwierdzenia tej okoliczności, tym bardziej, iż oskarżony złożył wyjaśnienia dotyczące stanu swojej świadomości.

Sąd oddalił nadto wniosek obrońcy o zwrócenie się do Wójta Gminy B. o udzielenie informacji, czy droga, którą poruszał się oskarżony znajduje się faktycznie w tym samym miejscu, w którym jest uwidoczniiona na mapie. Wobec stwierdzenia, iż wzdłuż rzeki P. biegnie jedna droga, kwestia jej usytuowania na mapie nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w tej sprawie.

W sprawie nie ujawniły się okoliczności, które wpłynęłyby na ocenę wiarygodności zgromadzonych dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Sąd zważył, co następuje:

Materiał zebrany w niniejszym postępowaniu pozwala na stwierdzenie, że oskarżony H. B. (1) swoim działaniem zrealizował znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 kk, gdyż kierował samochodem osobowym A. o nr rej, (...) w strefie ruchu lądowego, będąc w stanie nietrzeźwości.

Sąd dokonał zmiany treści stawianego oskarżonemu zarzutu poprzez ograniczenie wskazującego na stan nietrzeźwości wyniku do pierwszego uzyskanego w rezultacie badania na urządzeniu A. I.. Oskarżony był badany sześciokrotnie, jednakże najbardziej miarodajnym wynikiem, w ocenie Sądu, jest ten uzyskany podczas pierwszego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony H. B. (1) swoją umyślnością obejmował nie tylko prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (spożywał alkohol bezpośrednio przed kierowaniem pojazdem), ale także prowadzenie pojazdu w strefie ruchu lądowego. Przepięstwo z art. 178a § 1 kk może być popełnione w każdym miejscu, w którym odbywa się ruch pojazdów (tak Komentarz do art.178a§1 kk pod red. Grześkowiaka 2016 wyd. 4 , opubl. Legalis). Oskarżony jest

mieszkańcem A., zna miejscowe warunki, a w tej sytuacji nie mają logicznego uzasadnienia twierdzenia oskarżonego, iż nie wiedział że porusza się po drodze, gdzie ruch pojazdów się odbywa (sam zresztą zdecydował się na dojazd do miejsca połowu właśnie tą drogą). Dla karalności czynu z art.178a§1 kk nie jest wymagane, by pojazd mechaniczny był prowadzony na drodze publicznej (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.3.1964 r., w sprawie IV K 1296/61 w OSPiKA 1964, nr 11, poz. 225). D. wzdłuż rzeki P., którą poruszał się oskarżony to droga faktycznie dostępna okolicznym mieszkańcom (co potwierdzili świadkowie) i wykorzystywana dla ruchu pojazdów.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest spory. Na taką ocenę wartości tego stopnia wpływa fakt, że oskarżony swoim zachowaniem stworzył realne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu. Przy tym to narażenie innych na niebezpieczeństwo może mieć charakter abstrakcyjny .

Biorąc pod uwagę powyższy stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia oskarżonego , a nadto kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 kk Sąd wymierzył oskarżonemu H. B. (1) karę 80 stawek dziennych grzywny. Wysokość jednej stawki dziennej Sąd ustalił na kwotę 20 złotych . Przy ustaleniu wartości tej stawki Sąd miał na względzie dobrą sytuację finansową oskarżonego, który pracuje zawodowo i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do jego stopnia winy i spełnia cele kary zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i prewencji szczególnej.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uznał jako okoliczność łagodzącą uprzednią niekaralność oskarżonego (z uwagi na datę wykonania kary grzywny oraz środka karnego w sprawach IIK 370/14 i II K 368/13 – k.38 doszło do zatarcia skazania w momencie wyrokowania) oraz okoliczność, iż do popełnienia czynu doszło w miejscu gdzie w momencie kierowania przez oskarżonego pojazdem nie poruszały się inne pojazdy. Okolicznością obciążającą był wysoki stopień zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego.

W myśl w art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego H. B. (1) obligatoryjny, trzyletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Wyeliminowanie oskarżonego na ten czas z uczestnictwa w ruchu jest uzasadnione okolicznościami popełnienia przez niego przestępstwa.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono względem oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Ustalając wysokość świadczenia w dolnej granicy przewidzianej przez ustawę Sąd miał na względzie aktualną sytuację materialną oskarżonego.

Nadto zgodnie z art. 63 § 2 kk Sąd zaliczył na poczet zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 kwietnia 2016 roku.

Sąd zasądził od oskarżonego zwrot kosztów sądowych w kwocie 350,00 zł uznając, iż ich pokrycie nie będzie dla niego zbyt uciążliwe, gdyż osiąga dochody z pracy zarobkowej.

SSR Elżbieta Kwaśniewska